

Tom Degetel

A fost odată ca niciodată un vrăjitor pe nume Merlin, care putea lua orice înfățișare își dorea. Într-o zi, deghizat în cerșetor sărac și sprijinindu-se într-un toiag, poposi lângă căsuța unui tăietor de lemne.

Stăpânul casei îl pofti înăuntru, iar soția sa îi oferii un pahar cu lapte și o felie de pâine. Merlin le mulțumi gazdelor pentru ospitalitate.

– Sunteți niște oameni inimoși și vă mulțumesc pentru aceasta. Dar de ce văd atâta tristețe în ochii voștri? întrebă el.

Femeia aproape să izbucnească în lacrimi:

– Cum să zâmbim, dacă casa noastră e pustie și tristă fără vocea unui copilăș în ea. Dacă am avea un băiețel, fie el mic cât degetul, aș fi cea mai fericită femeie din lume și l-aș iubi din toată inima!

Merlin o auzi și-i promise că dorința i se va împlini. La scurt timp după acea întâmplare soția tăietorului de lemne purcase însărcinată și peste nouă luni dădu naștere unui băiețel perfect sănătos, dar care nu depășea mărimea unui deget. Părinții nu-și mai încăpeau în piele de bucurie.

– Iată că ne-am văzut dorința împlinită. Flăcăul ăsta va fi bucuria vieții noastre! Ne e drag mai mult decât orice pe lume!

Și pentru că era mic de statură cât un deget, îl numiră Tom Degețel.

